

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012144
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3114012144.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 09.06.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný

F. N. (rod. A.), nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom N. O. XXX,

pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/150/2014 zo dňa 28.09.2021 a nezmenenom výroku o zrušení výroku o vine trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.10.2014 zo spáchania pokračujúceho prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v bodoch 1, 2 a v bode 2 z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona

sa o d s u d z u j e

podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 41 odsek 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym strážením.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému K. M. L. A. R., so sídlom Z. H. XX, R., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 2.113,32 €.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014 zo dňa 15.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2014 a ktorým bol F. N. (rod. A.) odsúdený podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace pričom podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona bol zaradený do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strážením. Súd zároveň ruší aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 23To/103/2021 zo dňa 1. februára 2022 bolo rozhodnuté, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/150/2014 zo dňa 28. 09. 2021 v celom výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a o zrušení skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014 zo dňa 15. 07. 2014. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec v tejto časti vrátila súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Výrok o zrušení skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10. 09. 2014 podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona a výrok o vine v rozsudku súdu 1. stupňa zostali týmto zrušením nedotknuté.

Samosudkyňa Okresného súdu Trenčín na hlavnom pojednávaní následne oboznámila v zmysle § 269 Trestného poriadku listinné dôkazy a to: uznesenie Okresného súdu Vyškov sp. zn. 2T/13/2017 zo dňa 17. 03. 2022, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 205 ods. 1, 2, 3 Trestného zákonníka a to podľa § 223 ods. 2 Trestného poriadku za použitia § 172 ods. 2 písm. c) Trestného poriadku, uznesenie Okresného súdu Vyškov sp. zn. 2T/13/2017 zo dňa 07.02.2022, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu vo Vyškove zo dňa 27.03.2017 č. j. 2T/13/2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento rozsudok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom k ich zrušeniu stratili podklad. Ďalej boli oboznámené na hlavnom pojednávaní rodné listy detí obžalovaného, sobášny list a čestné vyhlásenia brata obžalovaného M. A., manželky obžalovaného Z. N. a rodičov obžalovaného R. A. a Z. A., z ktorých vyhlásení vyplýva, že obžalovaný sa trestnému konaniu nevyhýbal a vedie v súčasnosti riadny život. Ďalej boli oboznámené fotografie zobrazené na medzinárodnom internetovom portáli Facebook, z ktorých vyplýva, že obžalovaný vystupoval pod svojim menom a priezviskom na fotografiách od októbra 2018 čo je tiež dôkaz, že sa neskrýval. Zároveň bola oboznámená správa Obce N. O. zo dňa 21.04.2022, z ktorej vyplýva, že obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu v ich obci od 29.09.2021 a požíva v obci dobrú povest'.

Súd pri ukladaní trestu postupoval v zmysle zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, za nezistenia príťažujúcej okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť jeho nápravy a tiež prihliadal na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda, že sa k trestnej činnosti v celom rozsahu priznal, túto úprimne oľutoval a zároveň napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní jeho trestnej činnosti a taktiež v konaní pred súdom, keď dal vyhlásenie o svojej vine v celom rozsahu, čím významne uľahčil v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní dokazovanie jeho trestnej činnosti a prispel k hospodárnosti celého trestného konania. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal primárne z ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona, ktoré ustanovuje postup pri ukladaní spoločného trestu v prípadoch, že odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol už obžalovaný právoplatne odsúdený a zároveň vychádzal aj z ustanovenia § 42 Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu, v zmysle ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom 1. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Pri ukladaní trestu bolo nevyhnutné vychádzať zároveň aj z § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý pri zbíhajúcich sa trestných činoch, z ktorých je aspoň jeden zločinom, stanovuje povinnosť ukladať úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, pričom sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu o jednu tretinu. Prísnejším trestným činom je zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, preto je pri ukladaní trestu potrebné vychádzať práve z trestnej sadzby tohto zločinu, v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom v rozpätí od troch do ôsmich rokov. Vzhľadom na to, že u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona súd znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby uvedenej v paragrafe 183 ods. 2 Trestného zákona (trest odňatia slobody 3 roky až 8 rokov) o jednu tretinu. Následne bolo potrebné upraviť takto ustanovenú trestnú sadzbu podľa režimu § 41 ods. 2 Trestného zákona (zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu). Súd zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla každého druhu podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona na dobu dvoch rokov, ktorý trest bol uložený obžalovanému pôvodne trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/69/2014 zo dňa 15. 07. 2014 a tento výrok o uložení trestu zákazu činnosti bol súdom I. stupňa pri ukladaní spoločného trestu zrušený a preto bolo potrebné trest zákazu činnosti obžalovanému opätovne uložiť bez ohľadu na to že tento trest už vykonal.

Vzhľadom na to že súd I. stupňa vo výrokovej časti napadnutého rozsudku podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil okrem výrokov o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín spisová značka 3 T 111/2014 zo dňa 10. 9. 2014 právoplatného dňa 1. 10. 2014 aj ďalšie výroky, ktoré mali v tomto výroku o vine svoj podklad, bolo potrebné opätovne rozhodnúť o náhrade škody tak, ako bolo o nej rozhodnuté v citovanom v trestnom rozkaze.

Teda v zmysle § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť škodu poškodenému K. M. L. A. R. so sídlom Z. H. XX, R., vo výške 2.113,32 eur.

Súd konštatuje, že od spáchania žalovanej trestnej činnosti uplynul výrazný časový odstup viac ako 8 rokov, pretože obžalovaný sa žalovaných trestných činov dopustil v mesiacoch január a február 2014. Vzhľadom na túto skutočnosť a zároveň vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchaniu jeho trestnej činnosti v minulosti, jeho oľutovanie a priznanie sa, napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní a súdu, vedenie od roku 2014 riadneho a usporiadaného života, keď si obžalovaný založil rodinu, riadne pracuje a stará sa o X maloleté deti, ako aj s poukazom na charakter, závažnosť a okolnosti žalovanej trestnej činnosti súd dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/111/2014 zo dňa 10. 09. 2014, vo vzťahu ktorému bol v tomto konaní ukladaný spoločný trest. Z uznesenia Okresného súdu Vyškov sp. zn. 2T 13/2017 zo dňa 17. 03. 2022 vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Vyškov sp. zn. 2T 13/2017 zo dňa 27. 03. 2017 uvedený v odpise z registra trestov, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 04. 2017 bol zrušený a trestné stíhanie obžalovaného pre prečin krádeže bolo zastavené.

Ukladanie trestu je potrebné riešiť jednotlivo pri každom trestnom čine s ohľadom na všetky okolnosti spáchaného trestného činu, ale taktiež na osobu páchatela, jeho motív a zároveň mieru postihu rodinných príslušníkov. Už samotné priznanie viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku možno považovať za okolnosť prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku (viď uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3To/2/2019 zo dňa 23.10.2019). Úplné priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti, jeho úprimné oľutovanie, pomoc orgánom činným v trestnom konaní pri dokumentovaní trestnej činnosti, pomoc súdu vo forme priznania viny a tak zmiernenia rozsahu dokazovania, sú v súhrne takými okolnosťami prípadu, ktoré odôvodňujú zhovievavejší prístup súdu pri ukladaní trestu a možno ich zaradiť pod ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu bolo možné v prípade obžalovaného použiť ustanovenie § 39 Trestného zákona, a tak znížiť obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Preto aplikoval v prípade obžalovaného ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona a uložil mu trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom. V zmysle § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako je 6 mesiacov. Súd uložil obžalovanému spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne

so zaradením do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom vychádzal najmä z už citovaného § 41 ods. 3 Trestného zákona v zmysle, ktorého pri ukladaní spoločného trestu za pokračovací trestný čin tento spoločný trest nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/68/2014 zo dňa 15. 07. 2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci by mal byť zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože mal so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného zato, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku .

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie proti tomuto rozsudku nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.